



การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนการสอน แบบร่วมมือ และกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติ

ณัฐกฤตา เลิศชนะธาดา¹, วิภาดา ประสารทรัพย์²

สาขาวิชาการออกแบบการเรียนการสอน, ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา^{1,2}

Email: meispretty10@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติ และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างในวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ทั้งหมด 2 ห้องเรียน จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการใช้สถิติทดสอบ t-test independent sample ผลวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแบบร่วมมือ มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการฟัง, การฟังเพื่อความเข้าใจ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ



Achievement Comparison of English Listening Comprehension Skills for Matthayomsuksa four Students of Satrinonthaburi School by Using Cooperative Learning and Traditional Instruction

Natkrita Lertthanatada¹, Wipada Prasansaph²

Master of Education Program in Instructional Design, The faculty of Education,

Suan Sunandha Rajabhat University^{1,2}

E-mail: meispretty10@hotmail.com

ABSTRACT

The aims of this study were 1. to study the students' English listening comprehension skills achievement taught by cooperative learning and by traditional instruction, and 2. to study students' satisfaction toward cooperative learning. The participants in this study were Matthayomsuksa 4 students in the second semester of the academic year 2020. The sample size was 80 (two classes). The participants in the study were selected by cluster random sampling. The instruments of the study include lesson plans based on cooperative learning and traditional instruction, achievement tests of English listening, and the satisfaction assessment form toward the teaching through cooperative learning. The statistics for analyzing the data were mean, standard deviation, and t-test independent samples. The study revealed that: 1. the achievement of English listening comprehension skills after teaching by cooperative learning was higher than with traditional instruction with the statistical significance at the level of .05, and 2. the satisfaction through cooperative learning was at the highest level

Keywords: listening skills, English Comprehension, Cooperative Learning



บทนำ

การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาก โดยเฉพาะในยุคนี้เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งต่อบุคคลและสังคม การสื่อสาร ทำให้คนมีความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น ภาษาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาพูดและภาษาเขียน ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ และเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้หลายชาติจึงบรรจุ วิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รองลงมาจากภาษาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้การศึกษาของไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสอนในโรงเรียนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยนั้นบ่าวยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังไม่อยู่ในระดับที่พึงพอใจนัก โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้

กำหนดแผนยุทธศาสตร์และนโยบายในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษของประชาชนทุกกลุ่มมาอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัตินั้น ดูเหมือนจะยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและถือว่าประสบผลสำเร็จน้อย ซึ่งสะท้อนจากข้อมูลผลการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของไทยจากการสำรวจของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ EF (Education First) โดยการทดสอบประชากรจำนวน 910,000 คน ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่จำนวน 70 ประเทศ ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 62 สูงกว่าการตามองโกเลีย คูเวต อิรัก อัลจีเรีย ซาอุดีอาระเบีย กัมพูชา และลิเบีย ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาอังกฤษ “ระดับต่ำมาก” (ไทยรัฐออนไลน์, 2558)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นจุดเริ่มต้นแห่งทักษะการเรียนรู้และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นจุดสำคัญในการเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษา การฟังเป็นความสามารถของบุคคลที่จะทำความเข้าใจในสิ่งที่คนอื่นพูด ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะหากผู้ฟังมีทักษะการฟังที่ดีย่อมส่งเสริมให้ทักษะการ



พูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าได้รับการฝึกทักษะการฟังไม่เพียงพอก็จะทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ ดังนั้นควรจะใส่ใจในทักษะการฟังเพื่อให้การฟังประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังภาษาอังกฤษในทางวิชาการทักษะการฟังเป็นความสามารถในการจับประเด็นใจความหลัก (มณีรัตน์ กรรณิกา และ อภิราตี จันทร์แสง, 2560)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ ทางด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจะได้นำผลการวิจัยมาพัฒนาความสามารถด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับครูและผู้ที่สนใจต่อไป

นักวิชาการศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ภาษาอังกฤษจากการศึกษาค้นพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก เพราะนอกจากผู้เรียนจะมี

ปฏิสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันในการ เรียนภาษาอังกฤษแล้วยังมีประสิทธิภาพในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเพราะได้เข้าไปเรียนรู้ใน ห้องเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ ในชีวิตจริง ในการเรียนแบบร่วมมือ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เป็นกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนในทุกแขนงวิชา โดยเฉพาะ ทักษะการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือยังเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ผู้เรียนทักษะการฟังและการพูดโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือเพื่อนสมาชิก ในกลุ่มที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้เรียนไม่เพียงแต่จะรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง เพียงอย่างเดียว แต่เขาจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของเขาด้วย พร้อมทั้งเป็นกำลังใจ ให้แก่กันและกัน ผู้เรียนจะให้ความเคารพต่อความเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตนหรือมีความสามารถในด้านนั้น ๆ มากกว่าตน ตลอดจนช่วยสนับสนุนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน การสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจหรือสนใจผู้เรียนให้มีความสนใจและรู้สึกมั่นใจ ในการปฏิบัติกิจกรรม ตลอดจนเกิดความพึงพอใจในการ



เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็น ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจ และความมั่นใจในการเรียนรู้การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษได้อีกวิธีหนึ่ง (สมิตา เรือนแป้น, 2546, หน้า 51)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ ทางด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจะได้นำผลการวิจัยมาพัฒนาความสามารถด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับครูและผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ระเบียบวิธีวิจัย

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/5 และใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/10 จำนวน 12 แผน คาบละ 50 นาที หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยนำคะแนนหลังเรียนของทั้งสองกลุ่มมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน หลังจากดำเนินการทดลองสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นให้ นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/5 และใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/10 จำนวน 12 แผน คาบละ 50 นาที

2.1 ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ



2.2 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

2.3 นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนนทบุรี กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน

แบบร่วมมือสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนนทบุรี ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.45)

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ

(n=40)

ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (หลังเรียน)	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
กลุ่มเรียนการสอนแบบร่วมมือ	40	27.28	3.50	4.90	.000
กลุ่มเรียนตามแบบปกติ	40	21.13	1.81		

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เป็นรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนสตรีนนทบุรี

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับค่าเฉลี่ย
1. ด้านเนื้อหา	4.51	0.45	ระดับมากที่สุด	3
2. ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน	4.63	0.44	ระดับมากที่สุด	1
3. ด้านพฤติกรรมนักเรียน	4.60	0.64	ระดับมากที่สุด	2
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.50	0.73	ระดับมาก	4

เน้นความเป็นวัช (ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล



ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับค่าเฉลี่ย
รวม	4.56	0.37	ระดับมากที่สุด	

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี หลังจากได้รับ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สมควรที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล

1.จากการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีกระบวนการพัฒนานักเรียนให้สร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยมุ่งเน้นให้สร้างความรู้ใหม่ที่เหมาะสมของแต่ละบุคคลตามความรู้เดิมเป็นพื้นฐานผ่านการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีการสร้างปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมกันตรวจสอบความเข้าใจและ

ความถูกต้อง สอดคล้อง กับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้หลายรูปแบบที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการติดต่อสื่อสารกันและกันในกลุ่มเป็นเวลาหลายสัปดาห์หรือนานเป็นเดือน ทุกคนจะเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปด้วยดี ทักษะดังกล่าวได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด หรืออธิบายทักษะ การหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง และทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น อีกท่านหนึ่งคือแบล็คคอม (Balkcom. 1992) สรุปว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือคือ การจัดการสอนที่ประสบความสำเร็จในกลุ่มเล็ก ๆ กันนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน กิจกรรมการเรียนรู้จะส่งเสริมให้เข้าใจประโยชน์จากเนื้อหา รายวิชาที่กำหนดให้ สมาชิกทุกคนในทีมไม่เพียงแต่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องช่วยเหลือสมาชิกในทีมด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2554, หน้า 61) การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงาน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการ



จัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างอย่างชัดเจนจากการที่สมาชิกแต่ละคนในทีมมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม ดังนั้นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มทำงานโดยทั่ว ๆ ไปจึงอาจไม่ใช่การเรียนแบบร่วมมือ เพราะมักพบนักเรียนที่เก่งเท่านั้นจะเป็นผู้จัดการให้เกิดผลงานในทีม สมาชิกอื่น ๆ อาจไม่มีโอกาสในการแสดงออก

2. จากข้อค้นพบที่ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนนทบุรี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีกระบวนการที่กระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ โดยมีเนื้อหาตรงตามความสนใจและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้จริง นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากการเรียนรู้ที่หลากหลาย สนุกสนานและได้ลงมือปฏิบัติด้วยความเต็มใจ มีอิสระในการเรียนรู้ มีโอกาสแสดงภาวะผู้นำมีส่วนร่วมและมีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของวินิสา บุญคง และคณะ (2547, หน้า 10) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมที่เป็นไปในทางบวก จะมีผลทำ

ให้เกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานและการเรียนรู้ ความพึงพอใจในการทำงานจึงเป็นผลมาจากการสร้างแรงจูงใจ ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติ ความนึกคิด ความชอบ ความเห็นด้วยต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้อยากทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ ถ้าเป็นทางบวกก็จะทำให้ทำกิจกรรมนั้นได้ดี ถ้าเป็นทางลบก็จะปฏิบัติกิจกรรมนั้นได้ไม่ดีหรือไม่ปฏิบัติกิจกรรมนั้นเลย แสดงให้เห็นว่าแนวทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองตามพื้นฐานความรู้เดิมของแต่ละบุคคล จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการสนใจ ใฝ่เรียนรู้ มีความพึงพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความพึงพอใจที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผู้สอนมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้ความสำคัญกับผู้เรียน และเชื่อมั่นว่านักเรียนสามารถพัฒนาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิด ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เกิดการใช้ความพยายามในการทำกิจกรรมอันเกิดจากแรงกระตุ้น และได้รับของงานอันเป็นที่น่าพึงพอใจ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ การใช้เหตุผล การทำความเข้าใจ และการตัดสินใจ



ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย มีข้อค้นพบที่ควรนำเสนอแนะ เพื่อไปใช้ประโยชน์ต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนการสอนตามแบบร่วมมือ ครูผู้สอนควรทำ การวิเคราะห์ลักษณะของกิจกรรมให้สอดคล้องกันทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองและครูเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดประเด็นศึกษา

1.2 การประเมินผลงาน ควรให้นักเรียนในห้องมีส่วนร่วมประเมินผลงานให้ ข้อเสนอแนะทั้งข้อดีข้อควรปรับปรุง และการให้นักเรียนประเมินผลงานของตนเอง เพื่อเป็นการแสดงผลย้อนกลับในการแก้ไขงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยผลของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และแบบปกติเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยผลของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และแบบปกติเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.3 ควรมีการวิจัยผลของการ

จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือและแบบปกติ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

References

- Akenai, T. (2005). English activity camp for improving listening and speaking skill for communication and reinforcing attitude in English subject of Matthayom 4 Students at Nanthaburi Wittaya, Mueng District, Nan Province. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Basic Education Commission, Office. (1997). National education strategy of Thailand (8 th ed). Bangkok: Thailand Government. (in Thai)
- Chompoowiset, P., Ketchatturat, J., & Chokshathid, T. (2016). The assessment model of professional internship competency's student. Journal of Education Khon Kaen University (Graduate Studies Research), 10(1), 69-75. (in Thai)



Chuepanich, C., & Sakonrak, S. (1999).

Compilation of teaching and research articles at the secondary school level. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)

Khammani, T. (2012). **Science of teaching pedagogy body of knowledge for efficiency learning method.** Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)

Office of the Basic Education Commission. (2008). **Thailand basic education curriculum 2008.** Bangkok: Agricultural Co-operative Federation of Thailand. (in Thai)

Pornkul, C. (2011). **Critical teaching, theory and application.** Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)

Wanitbancha, K. (2003). **Statistical analysis statistics for the management, administration and research (6th ed).** Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)